

MIN ALLRA SISTA KÄRLEK

Min allra sista kärlek blir den första ganska lik.
Den finner sig väl tillrätta och får mig att känna mig unik.
Kärlekens konstanter handlar om att ge
att dämpa superegot och att få den tröstlöse till att le.
För kärleken har sin våglängd som kommer och går igen
och utan att du märker det kan det slå till - igen!

Min sista kärlek och jag på rymdpromenad
i ett stjärnbelyst mörker, långt bort från vår stad.
Där går vi och ser ner på jorden och dess blåa rund.
All oro känns fjärran och jag hoppas att det varar en stund.

Tog vi en tur till helvetet kanske du ville stanna kvar?
För där fanns det många att välja bland och du fresta varenda karl.
Men jag ville tillbaka till Norden, detta blev bara för styggt!
Jag flyr helst mördarhopen och månar om det som känns tryggt.

För kärleken kommer tillbaka om än på spattiga ben
och tar sin plats om våren, i solens sken.
Visst handlar det om våglängd, en prövad frekvens.

//: Och får du inte det till att flöda så:// likna det vid demens!

17.03.2020